RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 163.477 van 12 oktober 2006
in de zaak A. 118.977/XII-3509.

In zake : de VZW GAIA,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. Verstraeten,
kantoor houdende te Leuven,
Vaartstraat 70

tegen :

de STAD SINT-NIKLAAS.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de VZW GAIA op 29 maart 2002 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 4 februari 2002 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Sint-Niklaas houdende "Praktische regelingen n.a.v. particuliere thuisslachtingen voor islamitisch offerfeest 2002";

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgesteld door eerste auditeur-afdelingshoofd R. Van Der Gucht;

Gelet op de beschikking van 9 maart 2004 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoekster;

Gelet op de beschikking van 3 april 2006 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 2 mei 2006;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. Verstraeten, die verschijnt voor verzoekster;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd R. Van Der Gucht;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Sint-Niklaas op 4 februari 2002 beslist wat volgt :

> "Het college beslist, bij gebrek aan haalbare alternatieven, de particuliere thuisslachtingen van schapen naar aanleiding van het islamitisch offerfeest op vrijdag 22 februari 2002 te gedogen om het offerfeest in alle sereniteit te laten verlopen. Middels een sluitende afvalregeling en een goede samenwerking met de moslims in de stad, zal het slachtafval op maandag 25 februari 2002 op een verantwoorde manier worden verwerkt.
> Het college beslist in dit kader :
> - de dienst landbouw-patrimonium, de integratiedienst, de reinigingsdienst en de dienst openbare werken gezamenlijk te laten instaan voor het goede verloop van de slachtafvalregeling : nl. bekendmaking van de regeling, afleveren van de slachtbewijzen en verzamelen, sorteren en wegbrengen van het slachtafval;
> - voor een particuliere thuisslachting volgende vergoedingen aan te rekenen :
> - 10 EUR als bijdrage in de kostprijs van de vernietiging van het slachtafval;
> - 5 EUR voor de slachtvergunning;
> - 20 EUR waarborg voor een vuilzak;
> - het verwerken van de huiden toe te wijzen aan de BVBA Roecuir, Spanjestraat 226, 8800 Roeselare, tegen 5 EUR per schapenhuid, BTW niet inbegrepen;
> - het vervoer van het afval naar de firma Rendac toe te wijzen aan de BVBA Mels Containerdienst, Eekstraat 317, 9160 Lokeren, voor een geraamd bedrag van 300 EUR;
> - het verwerken van het slachtafval toe te wijzen aan de NV Rendac, Fabriekstraat 2, 9470 Denderleeuw, tegen 0,50 EUR/kg, BTW niet inbegrepen. Hiervoor wordt een voorschot van 380 EUR betaalbaar gesteld";

Overwegende dat de beslissing steunt op een nota van de departementschef Burger- en Sociale Zaken, waarin onder meer vermeld wordt :

> "Het College besloot in zitting van 21 januari het particulier slachten van schapen naar aanleiding van het offerfeest (22 februari) te gedogen. Hiertoe werden intussen met de betrokken diensten (integratie, milieu, openbare werken, reiniging) de volgende praktische afspraken gemaakt.
> Aangifte particuliere slachtingen :
> Een particuliere slachting moet door de eigenaar van het dier persoonlijk worden aangegeven bij de dienst landbouw/domeinen en dit twee dagen voorafgaand aan de slachting. Daar krijgt de persoon een slachtbewijs. Dit kost

5 € (stadsbelasting). De aanvrager krijgt een genummerde stevige vuilzak uit plastiek. Er wordt per te slachten dier één genummerde plastiekzak meegegeven waarvoor de betrokkene 20 € waarborg betaalt. Die waarborg wordt terugbetaald als hij het slachtafval naar de daarvoor bestemde plaats brengt op de afgesproken datum. De ambtenaren van de dienst landbouw noteren bij elke aanvraag het nummer van de uitgereikte vuilzak. Tevens wordt aan de betrokkenen de werkwijze toegelicht, indien nodig in eigen taal. Hiervoor voorziet de stedelijke integratiedienst in tolken/brugfiguren (Turkse en Marokkaanse medewerker integratiedienst).

Het uitreiken van de slachtbewijzen vindt plaats aan de onthaalbalie van het stadhuis en gebeurt door een personeelslid van de dienst landbouw/domeinen (dhr. Frans De Jonghe) bijgestaan door de tolken/brugfiguren (Redouan Ouazzani en Iclal Gurbulaki) van de stedelijke integratiedienst van woensdag 13 tot en met woensdag 20 februari, telkens van 9u tot 12u en van 13u30 tot 16u, uitgezonderd op dinsdag- en donderdagnamiddag, aan de infobalie.

De aanvrager betaalt ook een niet recupereerbaar bedrag als bijdrage in de onkosten voor de vernietiging van het slachtafval nl 10 €.

De personen die een schaap particulier hebben geslacht, kunnen mits het voorleggen van een slachtbewijs, hun slachtafval brengen naar de stadswerkplaatsen, Industriepark Noord nr. 6 te Sint-Niklaas en dit op maandag 25 februari van 9u tot 12u.

Daar zal een (gehuurde) container voorhanden zijn waarin het slachtafval kan gedeponeerd worden. Er zullen door de reinigingsdienst de nodige containers ter beschikking gesteld worden voor het verzamelen van de schapenvachten en voor het deponeren van de plastiek vuilzakken.

De reinigingsdienst duidt iemand aan om de selectie van het afval mee te controleren.

Het slachtafval zal met een kraan, ter beschikking gesteld door de dienst openbare werken, in de container gedeponeerd worden.

Personeelsleden van de integratiedienst zijn aanwezig om de administratie en de goede gang van zaken te verzorgen.

Dit houdt het volgende in: er zal een kopie voorhanden zijn van het boek met de uitgereikte slachtbewijzen, met daarin genoteerd het nummer van de vuilzak. Na het brengen van de vuilzak en het controleren van het nummer wordt de waarborg terugbetaald.

Bij het vaststellen van huishoudelijk afval in de vuilzak wordt de waarborg niet terugbetaald en moet het huishoudelijk afval door de persoon in kwestie verwijderd worden";

2. Overwegende dat verzoekster in een eerste middel de schending aanvoert van artikel 16 van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn van dieren en van de artikelen 1 en 2 van het koninklijk besluit van 11 februari 1988 betreffende sommige door een religieuze ritus voorgeschreven slachtingen, doordat "de bestreden beslissing voorziet in thuisslachtingen van de door een religieuze ritus voorgeschreven slachtingen, terwijl dergelijke slachtingen enkel in een slachthuis mogen plaatsvinden en slechts door welbepaalde personen mogen worden uitgevoerd"; dat verzoekster toelicht dat de bestreden beslissing duidelijk een hele regeling inhoudt met betrekking tot particuliere thuisslachtingen;

Overwegende dat verwerende partij daar in de memorie van antwoord tegen inbrengt :

> "Het collegebesluit van 4 februari 2002 vaardigt enkel een praktische regeling uit waardoor in toepassing van het Ministerieel Besluit van 11 maart 1953 slachtbewijzen voor thuisslachtingen zullen worden uitgereikt, en bepaalt verder welke retributie hieraan gekoppeld is.
>
> Nergens wordt een formele toelating gegeven tot het uitvoeren van rituele (niet-bedwelmde) thuisslachtingen. Eenieder die in het bezit wordt gesteld van een slachtbewijs voor thuisslachtingen wordt geacht de slachting op een diervriendelijke werkwijze uit te voeren, conform de wet op het dierenwelzijn van 14 augustus 1986. Dit is en blijft de verantwoordelijkheid van de houders van het slachtbewijs.
>
> Tevens worden door het college, met het oog op de volksgezondheid en overeenkomstig de afvalstoffenwetgeving en gezien het belangrijk aantal te verwachten thuisslachtingen -een aantal overheidsopdrachten toegekend aan verschillende bedrijven.
>
> Er werd in geen geval afbreuk gedaan aan de verplichting tot bedwelming voorzien in de wetgeving op het dierenwelzijn, noch aan de controlebevoegdheid door de wet toegekend aan de politie en de aangestelde ambtenaren.
>
> Het uitwerken van een praktische regeling voor thuisslachtingen van niet aan keuring onderworpen kleine landbouwhuisdieren -waaromtrent tot op heden nog geen algemeen verbod bestaat- is enkel en alleen ingegeven door het voorzorgprincipe, nl. in het belang van de openbare volksgezondheid en van het leefmilieu";

3. Overwegende dat krachtens artikel 16, § 2, tweede lid, van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, de Koning kan bepalen dat sommige slachtingen voorgeschreven door de ritus van een eredienst moeten worden uitgevoerd in erkende slachthuizen of in erkende inrichtingen, door offeraars die daartoe zijn gemachtigd door de vertegenwoordigers van de eredienst; dat de Koning ook effectief van die mogelijkheid gebruik heeft gemaakt; dat artikelen 1 en 2 van het koninklijk besluit van 11 februari 1988 betreffende sommige door een religieuze ritus voorgeschreven slachtingen -zoals zij ten tijde van de bestreden beslissing luidden- bepalen dat de door een religieuze ritus voorgeschreven slachtingen van runderen, schapen en geiten slechts in een openbaar slachthuis, in een particulier slachthuis of in inrichtingen erkend door de minister tot wiens bevoegdheid de landbouw behoort, mogen plaatsvinden en dat slachten voorgeschreven door de islamitische ritus slechts door offeraars mag geschieden die daartoe door het representatief orgaan van de islamieten in België gemachtigd zijn;

Overwegende dat uit de wet van 14 augustus 1986 en het koninklijk besluit van 11 februari 1988 volgt dat het verboden is runderen, schapen en geiten thuis te slachten ter gelegenheid van het islamitisch Offerfeest; dat wat verboden is, ook niet nader georganiseerd mag worden;

Overwegende dat de bestreden collegebeslissing dat nu juist wel doet, door naar aanleiding van het islamitisch Offerfeest 2002 in “praktische regelingen” te voorzien voor de particuliere thuisslachtingen van schapen; dat zij zodoende een verboden praktijk regelt en er in bewilligt, en zelf ook de in het middel aangevoerde bepalingen schendt;

4. Overwegende, wat het “voorzorgprincipe” betreft waarachter de verwerende partij zich in de memorie van antwoord verschuilt, dat verzoekster met klem betwist dat het “de organisatie van duidelijke wetsovertredingen” kan billijken; dat in het auditoraatsverslag het argument zelfs zonder meer wordt voorbijgegaan;

Overwegende dat de verwerende partij zich daar kennelijk bij neerlegt; dat zij geen laatste memorie indient en tegen een en ander evenmin reageert op de terechtzitting, waarop zij aanwezig noch vertegenwoordigd is; dat het betreffende verweer dan ook buiten beschouwing mag worden gelaten;

5. Overwegende dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 4 februari 2002 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Sint-Niklaas houdende “Praktische regelingen n.a.v. particuliere thuisslachtingen voor islamitisch offerfeest 2002”.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf oktober 2006, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. DOMS. **D. VERBIEST.**